

פרשת שלח לך
כ"ד בסיון 5785

עלון מס' 490

כניסת השבת 19:30
צאת השבת 20:33

עלון מורה

סיפורים מחזקים

נציאון דבת הארץ

הגאון מאסרובצה אומר, שמכיון שהמרגלים חטאו בלשונם, נשתרבבה לשונם עד טבורם ותולעים יצאו מלשונם ובאו לתוך טבורם. וגם אנחנו לא נזהרים בלשוננו ולא לומדים לקח! הדבר הכי שכיח הוא לשון הרע שאנשים מוציאים בלשונם כלפי האחים שמכרו את יוסף! אדם מן הישוב לא מביט על כל התמונה ואינו יודע חשבונות שמים, הוא רואה רק את המכירה ולא את הסיבה והמסובב, סוף כל סוף מדובר על שבטים קדושים ואיך אנחנו פשוטי הם יכולים בכלל לדבר על יהודה, ראובן, אשר, אפרים וכו' מה גם שהשכינה היתה עמם במכירה! אבל לבריות קל יותר לדבר לשון הרע מבלי ללמוד לעומק את הדברים, והיה

מקרה בארה"ב בשנת 1922 למנינם, הלך הגאון ר' משה פיינשטיין לבקר חולה שחלה בחולי מוזר, לשונו התנפחה בפיו. החולה בקש להשאר עם הרב לבדם. ספר החולה כי בשבת פרשת וירא הקשה: מפני מה זכו בנות לוט שהמשיח יצא מצאצאיהן? על אף שהן לא בושו בגילוי עריות והודיעו ברבים שבניהן הם מאביהן ובין הדברים דבר בגנות בנות לוט.

באותו לילה הופיעו בחלומם של החולה, שתי נשים זקנות מאד, ראשיהן ופניהן מכוסים, ואמרו לו כי הן בנות לוט ובאו מעולם האמת לענות לו, ואמרו: "שהסיבה שקראו לבניהן בשם זה, היא משום שחששו שבני האדם ישמעו שנצלו מסדום באופן מופלא הוא אלא מעשה נס וכביכול נתעברו מהשכינה, וחלילה יכולים האנשים לייסד דת חדשה כמו הנצרות, לכן הן קראו לבנים עמון ומואב, כדי להראות שיש אב בשר ודם לילדים וכל כוונתן לטובה, ולא רק שלא עשו מעשה רע, נהפוך הוא! הן הצילו את עם ישראל, ועובדה שיצא מהם דוד המלך.

והוסיפו בנות לוט לאותו אדם, שמאחר שדבר עליהן בזלזול, יהיה עונשו כעונש המרגלים אשר לשונם השתרבבה מפייהם והתנפחה בחולי משונה. סיים החולה את דברו, הסב פניו לקיר ונפטר, ור' משה פיינשטיין רבה של ארה"ב, ספר ברבים את שחוזה כדי להזהיר מפני חטא לשון הרע.

יהודי אחד לא היתה לו פרנסה והחליט לעקור עם כל משפחתו לארה"ב, כי שמה צומחים דולרים על העצים... לכן הגר עם כל משפחתו לארה"ב, אבל המציאות טפחה על פניו וגם באמריקה הוא לא הצליח להתפרנס כמו שצריך, עד שהגיע למצב שלא היה לו איך לשלם לחברת חשמל! קבל התראה ראשונה והתראה שניה והתראה לפני ניתוק, עד שנתקו את החשמל בבית וישב בחשיכה, בלי מזגן ובצער גדול! זה בסה"כ היה חוב של כמה מאות דולרים, אבל גם סכום כזה לא היה לו מהיכן לשלם?

אחרי כמה ימים כאלה, ראה השכן העשיר, שבבעלותו מספר יחידות במבנה, שיש חושך כבר כמה ימים בדירתו של העני והיה בטוח שיש תקלה

בקומפלפלקס והזמין חשמלאי מומחה, וכשבא אותו חשמלאי, מה התברר? שהדירות בתחילה היו קומפלפלקס אחד גדול, אבל בתקופה מאוחרת יותר חצו וחלקו אותם לצורך השכרה והחשמל לא נבנה בצורה הכי נכונה בלשון המעטה, ודירה אחת מהקומפלפלקס "ינקה" חשמל מאותה דירה של מידוענו העני, כלומר תקופה ארוכה שאותו יהודי עני ומסכן משלם את החשמל של העשיר... שמע את זה העשיר מפי החשמלאי המומחה ומיד הלך לדירתו של העני ואמר לו את שאמר החשמלאי והוסיף "שכל זה קרה בלא ידיעתו והוא מרגיש לא נעים בכלל" הגיש העשיר לעני מעטפה, פתח העני את המעטפה וגילה שם 30 אלף דולר והבין את מה שאנחנו למדנו עתה - שלעתים החשיכה שלך, דוקא היא האור שלך!

ברומניה חי יהודי בכפר קטן שעתיים מבוקרשט הברירה. בכפר הזה היו רק שלושה משפחות יהודיות, רוב היהודים גרו בעיר הבירה והסתופפו סביב הרב סוקולובסקי והיו צמאים לשמע דבריו. היהודי הזה לא היתה לו אמונת חכמים ולא הבין איך כולם מתעצמים תדיר עם הרב? ליהודי הזה היתה חנות משקאות וכל הגויים היו קונים ממנו. היה לו גם שכן כומר ששנא יהודים וחפש כל העת להציק ליהודים במקרה הטוב...

יום אחד נכנס הכומר וקנה שני בקבוקי משקה, הוא שתה את המשקה, ולכשסיים מזג לתוכם רעל וסגר היטב את הבקבוקים בצורה כזו שנראה שעדיין לא פתחו אותם, למחרת חזר אל המוכר היהודי ואמר שהוא רוצה להחזיר את הבקבוקים, כי לא השתמש והבקבוקים נשארו כמו שהם! לקח המוכר היהודי את הבקבוקים והחזיר את הכסף למוכר. כעבור יומיים נמכר בקבוק אחד ואותו גוי שקנה את הבקבוק, הגיע לביתו, מזג לעצמו שתה וכעבור כמה דקות נפטר! המשטרה חקרה ובדקה מאיזו חנות קנה אותו גוי את הבקבוק וגילתה שזה נקנה אצל המוכר היהודי, הגיעו לחנות ומצאו עוד בקבוק עם רעל והבינו שהיהודי הזה הורג נוצרים, מיד עצרו אותו וסגרו את חנותו, ובינתיים פשטה השמועה, שהיהודי הזה הורג נוצרים ע"י רעל בבקבוקים והמון זועם הגיע ושרף את החנות. והאשה בוכה על מר גורלה, בעוד כמה ימים יגזרו את דינו של בעלה לתליה בכר המרכזית.

והיהודים הבודדים בכפר, אמרו לאותה אשה 'מה את יושבת ובוכה, חבל על כל רגע שעובר רוצי וסעי כמה שיותר מהר אל הרב סוקולובסקי בבוקרשט שיתן לך עצה מה לעשות? ויושיע אותך ב"ה! והיא נסעה ברכבת אל הצדיק, וכשהגיעה אליו, עוד לא נפתחה הדלת והוא צעק לעברה 'רוצי מהר ותפסי את הרכבת בחזרה שלא תאחרי ושבי בקרון מס' 3' וסגר את הדלת כדי לזרז אותה. היא לא כל כך הבינה מה שהצדיק אמר לה, אבל רצה מהר כדי לתפוס את הרכבת בחזרה ונכנסה לקרון מס' 3. איך שישבה ברכבת החלה לבכות על מר גורלה, ראה אותה אדם אחד ושאל

למה היא בוכה? והיא גוללה בפניו את כל מה שעבר עליהם ואיך הכומר שתל את הרעל בבקבוקים, כדי להפיל את בעלה, ועוד רגע קט יתלו אותו על לא עוול בכפו! 'סליחה שאני שואל' אמר אותו האיש, 'אבל מה את עושה בקרון השלישי? שהוא כביכול מיועד לאנשים חשובים ולא לעמך' 'ככה אמר לי הצדיק' השיבה האשה 'ואני לא שאלתי שאלות עשיתי מה שהצדיק אמר לי' 'וואוו, עדיין נותרו אצלכם היהודים חכמים עם רוח הקודש? מדהים!' אותו אדם בקש ממנה את הפרטים של הכומר והיא מסרה לו אותם ולאחר מכן ירדה מן הרכבת והגיעה לכפר.

האשה לא ידעה כלל מיהו אותו אדם, הוא היה נשיא בית המשפט העליון והוא מחליט למעשה מי יחיה ומי ימות? כל התיקים הכי חשובים בידיו. הוא הגיע למשרד והביאו לפניו את אותו תיק של היהודי עם בקבוק הרעל. מיד קרא לעוזר שלו ובקש ממנו 'לצאת למשימה' חשובה. אותו עוזר הגיע לבית הכומר והציג עצמו כבנו של הבישוף של רוסיה והכומר התלהב מאד והציע שיתאכסן אצלו ולא יחפש אחר מלון, והבלש מטעם השופט העליון, נשאר כמה ימים אצל הכומר, שהיה נרגש וחשב אפילו לחתן את בתו עם הבן של הבישוף של רוסיה וכך לקשור קשרים ויחסים, והבלש שחק את המשחק וגם הראה התעניינות בבת, והכומר הסתובב כמו טווס וחשב בלבו איך המזל לצדו כל העת? באחד הימים גם עשה מסיבה לכבוד 'החתן' שלו ובתו ושתה גם הרבה מאד יין ומשקאות משכרים, והבלש ספר לו שיש לו שכן יהודי מצליח ועשיר והוא אינו יכול לראות אותו ושנאתו בוערת ולא יודע מה לעשות? ואז הכומר אמר לחתן שלו: 'תעשה מה שאני עשיתי' 'מה עשית?' שאל החתן והכומר ספר את כל הטריק שעשה לאותו יהודי מוכר המשקאות, ושאוטוטו הולכים לתלותו בככר העיר, וחתן מקשיב קשב רב וכעבור כמה ימים הגיע עם המידע הזה לנשיא בית המשפט וספר לו את מה שעשה הכומר.

הגיע יום המשפט וכל העיר הפסיקה מלאכתה, כי כולם רצו שיענישו את היהודי שמנסה להרוג נוצרים, והשופט שאל את היהודי מוכר המשקאות 'מה יש לך להגיד?' והיהודי אמר שהוא חף מפשע ואיך שהכומר עשה לו תרגיל מארץ התרגילים וספר את כל המקרה מהזוית שלו. ופתאום השופט קרא לעד המרכזי, אותו בלש, והכומר נבהל, כי ראה את חתנו המיועד, בנו של הבישוף של רוסיה כביכול, בבגדים אחרים לגמרי, והשופט בקש מהעד לספר מה שהוא יודע והעד ספר איך שהיה בביתו של הכומר והכומר ספר איך רימה את היהודי ואיך הוא שמח שהולכים לתלות אותו! מיד הורה השופט לשחרר את היהודי ולתלות את הכומר בככר העיר.

אמנם סוף טוב הכל טוב, אבל כל הצרות האלו באו ליהודי, כדי לנקות אותו מהפגם הזה של חוסר אמונה בחכמים וחוסר אמונה בהשם יתברך, ואכן חזר אותו יהודי ובני ביתו בתשובה שלמה ומאותו יום האמין בחכמים, היה ביתו ועד לחכמים, התאבק בעפר רגליהם ושתה בצמא את דבריהם.

האם מותר לאכול אורז חם בכלי בשרי שנשטף טוב ולאחר פחות מ-6 שעות לאכול משהו חלבי?

תשובה: מותר בהחלט.

האם בזמן שצריך לעמוד כגון בתפילת העמידה, מותר להשען על איזה חפץ?

מקום שיש לעמוד בתפילה, כלומר, בתפילת העמידה, אין להשען על איזה דבר, מאחר והנשען נחשב כיושב.

אדם שהוא זקן או חולה, ואינו יכול לעמוד בלי להשען, עליו לעמוד ולהשען, שעמידה כזו בודאי עדיפה על פני ישיבה ממש.

מי שהגיע לבית הכנסת לאחר שהציבור אמרו "מזמור שיר ליום השבת", והוא לא התפלל מנחה, עליו לצאת מבית הכנסת ולהתפלל מנחה. ואם התחילו כבר בתפילת ערבית, והוא ענה "ברוך ה' המבורך לעולם ועד", הדין הוא שהוא אינו יכול להתפלל מנחה, ועליו להתפלל פעמיים את תפילת העמידה של ערבית של שבת.

גויה שעובדת בבית יהודי ומבשלת אוכל כשר עבור בני הבית האם מותר לאכול מתבשיליה? תשובה:

אסור משני טעמים: הראשון שאם יהיו ישראל רגילים לאכול ממאכלי הגויים ולשהות בחברתם, הם עלולים לבא לידי נשואין עם הגויים.

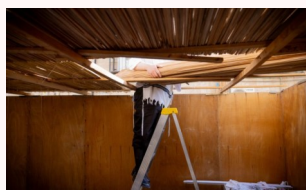
והטעם השני, משום שחששו רבותינו, שמא הגוי יכניס דברים לא כשרים בתבשילו, ויאכילם את הישראל.

סמרטוטים, ניירות וקרשים ושאר פסולת למטה בבנין, היא לא בררה מילים ומחרצובות לשונה יצאו דברים לא נעימים בלשון המעטה, היא האשימה את כל הדיירים ובמיוחד את הועד שכשל ולא מנע את הדבר הנורא הזה לטענתה,

הסבירו לה שזה משהו זמני מקסימום שבוע שבועיים וזה עוד יותר גרם לה ל'בעירה' 'שבוע שבועיים?' אמרה 'אני לא יכולה לסבול את זה עשר דקות...' כמה שניסו להרגיעה אותה לא עזר, אמרו לה שזה משהו זמני ובסוף יאספו את הר הזבל הזה, זה לא משהו שישאר כאן לנצח, אבל היא לא רק שלא נרגעה, היא החליטה שאחרי חגג היא הולכת לשכור עורך דין ולתבוע את הועד.

אחד השכנים ניסה ללכת בכיוון אחר אולי זה יעזור חשב, הוא דבר איתה מהצד הרוחני, שכל מה שקורה לאדם אין לו מה לכעוס, כי זה השם עושה לו את זה ויש סיבה, ביום יום כולנו לא רואים את כל התמונה כפי שהשם רואה אותה ולכן אנחנו כועסים, מתעצבנים על הזולת וחבל, כל מה שצריך זה לחזק אמונה, כדי להבין, שכל מה שהשם עושה לטובה עושה. אותה אשה אמרה שהיא לא מבينة איך הר של זבל שמקבל את פניו בכניסה לבנין יפה ומרשים, הוא דבר טוב? לא הגיוני!

עברו כמה ימים והבן הגדול של אותה אישה, בנה סוכה בקומה הרביעית ועמד לסיים, כשטפס כדי לסדר את הסכך, נפל למטה!

הוא היה בהלם ובקושי יכול היה לזוז, איכשהו התקשר לאמו שתזמין אמבולנס, היא שהתה במרחק דקות מהבנין ומיד הזמינה אמבולנס ולא הפסיקה לבכות ורצה לעבר הכניסה לבנין, הגיע אמבולנס וכן צוות הצלה, מבדיקה ראשונית נראה היה שלא נפגע כלל גופנית, אין שברים או מכות פנימיות, רק הלם נפשי, בכל זאת נפילה מקומה רביעית טבעי שיהיה הלם!

הצוות הרפואי שהגיע למקום אמר לאמו שהוא בריא ושלם ואין שום נזק גופני ב"ה והוסיפו לומר לאמו, שמה שהציל אותו למעשה, זה אותו הר זבל והנחיתה הרכה עליו... וברור שאם לא היה אותו הר פסולת, בנה כבר היה בעולם שכולו טוב.... וגם לנו קורה בכל יום שאנחנו כועסים, שמשוהו לא לרוחנו, ואנחנו בטוחים שזה לרעתנו, אז כדי להבין שזה לטובה, יש לחזק אמונה וכל שנתקדם בזמן, ההבנה הזו כבר תהיה חלק מאיתנו והכעס יתחלף בחיוך ב"ה.

באושר, אלא גם בעושר. וכל זה ספרנו לכם קוראים נכבדים, כי מי מאיתנו לא נמצאו בכל מיני סיטואציות של 'הפסד' כביכול, והפסד שכזה מביא את האדם לרתוח מזעם, להוציא מילים קשות מהפה, לסגור קשרים וגשרים ולכעוס על האדם שכנגד. אם נחשוב על אותו רגע, בו קרא האב המאמץ לילדו המאומץ והודיע שנשל אותו מהירושה ובקש באותה נשימה, שיקרא עליו קדיש... עתה תארו לכם שהילד המאומץ היה 'יוצא' על אותו אבא, רותח עליו, מתפרץ ומוציא מילים קשות כגון 'אתה לא מתבייש? גם נשלת אותי מהירושה ועוד בחוצפה מבקש שאקרא עליך קדיש?!' ואחרי כל זה מנתק איתו ועם בנותיו כל קשר, אבל לא כן אותו בן מאומץ שהולך בדרכי השם, ומבין שרק השם מפרנס ולא הירושה מפרנסת, המשיך לקרוא קדישים ולערוך סעודות ולתת צדקות ולבסוף הירושה באה עד אליו... למרות שהאב נשל אותו, והאם עשתה תנועת ניצחון!

לפני כשמונים שנה, חי תימני בעל מלאכה פשוט, אשר לא זכה ללמוד הרבה תורה, אך היה לו מנהג קבוע שלא פסח עליו מעולם, בכל ליל שבת היה יושב וקורא שיר השירים מילה במילה בניגון יפה ובשמחה רבה. אחרי מותו הביאו אותו לבית דין של מעלה ודנו אותו לגיהנום ומסרו אותו לממונה שם רחמנא לצלן!

ובדיוק שבאו לשים אותו בגיהנום והנה פתאום נשמע רעש גדול של שיר השירים בניגון נפלא, מנגינה ערבה ומושכת, עד כדי כך שכל תנועת הגלגלים ואש הגיהנום, נשתתקו לחלוטין, והניגון של שיר השירים הלך והתחזק והממונה של הגיהנום כעס מאוד, כי ניגון שיר השירים של אותו אדם משבשת את כל עבודתו... וכל זמן ששיר השירים נמשך, כל גלגלי הגיהנום עומדים ולא פועלים, ראו בית דין של מעלה שזה מצב בלתי אפשרי והחליטו להעביר את אותו תימני לגן עדן בזכות שיר השירים שנגן בכל ליל שבת, ואותו תימני בא בחלום לרב העיר וספר לו את שארע לו בבית דין של מעלה, ובקש מהרב לספר את הסיפור הזה לדורות, כדי שכל יהודי ידע את הערך של שיר השירים. וכתב רבי נחמן מברסלב שכל הרפואות בעולם מרומזים וכלולים בשיר השירים, והוא מועיל לכל מי שזקוק לרפואה או לאיזו ישועה.

אשה יהודיה בארה"ב גרה בבנין משותף, זה היה כמה ימים לפני חג סוכות וכל הדיירות שבנו סוכה, הניחו את כל הפסולת למטה בבנין, והצטברה ערימה ענקית גבוהה מאד של פסולת, ממש הר של פסולת. אותה אשה ראתה את הפסולת ורתחה מזעם, היא דברה עם השכנים ואמרה שזו חוצפה לשים כל מיני

זוג בבני ברק נשואים ללא ילדים, יום אחד באו אליהם בהצעה - 'אתם נשואים כבר 6 שנים ואין לכם ילדים, יש ילד שהוריו נפטרו והוא זקוק לאימוץ מייד, זה נראה הכי טבעי שאתם תאמצו אותו' והם קבלו עליהם לאמץ א אותו ילד בן תורה. עברו חלפו כמה שנים ואותו זוג לא הסתדרו ביניהם והתגרשו. הילד נשאר עם האמא. אותו אב התחתן פעם שניה וגם נולדו לו 4 בנות ב"ה והוא שמר על קשר נהדר עם הילד המאומץ כל אותן שנים. אשתו השניה פיתחה 'אנטי' נגד אותו ילד מאומץ יתום, בד בבד התדרדר מצבו הרפואי של בעלה שהיה איש עשיר מאד ובעל עסקים לרבות אולם שמחות בבני ברק.

יום אחד קרא האב לבנו המאומץ ואמר שהוא במצב קשה מאד רפואית ויודע שימיו מועטים ויש לו רק בנות והוא מבקש מאד ממנו אם יכול לקרוא עליו קדיש? ואז אזר אומץ והוסיף ואמר לאותו ילד מאומץ 'אני לא אשקר לך, אני משאיר אחרי כסף רב, אך אשתי לא מוכנה שתקבל אפילו פרוטה, היא עושה לי שרירים בענין הזה, ואין לי דרך לצאת נגדה, אז אני מבקש שתמחל לי ותבין אותי וכאמור תקרא עלי קדיש אחרי מותי'

השיב הבן המאומץ 'לא הירושה היא שתזון ותפרנס אותי, הכל זה ברכת השם! ואני אגיד עליך קדיש, כי בזכותך יש לי חיים, אני אעשה את ההכי טוב עבורך, כי יש לי אהבה גדולה אליך!'. האב והבן התחבקו ונפרדו בדמעות לשלום. כעבור כמה ימים נפטר אותו אבא ועל פי ההלכה אותו ילד מאומץ לא יכול לשבת עליו שבעה, אבל הוא בא להלוויה והספיד את האבא המאמץ שלו וקיים את הבקשה לומר עליו קדיש ומאותו יום פטירה, עשה עבורו סעודות, תרומות, צדקות ומה לא?!

אחרי חודש רצה האשה לעורך דין כדי לבדוק את הצוואה וזו היתה ירושה מכובדת ביותר לה ולבנות, סכומי עתק! היא נשמה לרוחה אחרי שראתה שהילד המאומץ לא מוזכר בצוואה, היא הרגישה נצחון ושמחה בלב.

ברבות השנים הספיק הילד המאומץ להתחתן להביא ילד לעולם ולהתאלמן, אשתו נפטרה ממחלה קשה, ובשבעה הגיעה האחות הקטנה מבין ארבעת הבנות, שהיא היחידה שלא נשואה ולמעשה היא אחותו החורגת. הוא התרגש מאד מהגעגועה והם שמרו על קשר גם אחרי השבעה. באחת הפעמים אמרה אותה אחות חורגת, שנראה לה הכי טבעי שהם יתחתנו והיא תגדל את ילדו וזה יהיה מן סגירת מעגל, כמו שאבא שלה גדל אותו, כך היא תגדל את בנו! והם התחתנו ממש מהר וכל כספי הירושה הענקית שהיתה לאותה בת קטנה עברו לאותו ילד מאומץ שמעתה חי לא רק

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבית בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולרפואת הרב דב הכהן קוק בן שושנה ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודודתן אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעמה ורונו בן שושנה ור' יהודה בן אסתר **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ואדיר בן לאה וברוך בן חבובה ודליה בת חבובה ויהודה בן חבובה וזכי בן חנה ואסתר פריידה בת פאבל ולאה בת דבורה.